

İnfantil otizm ve Orta Avrupa

Infantile autism and Mitteleuropa

Cite this article as: Posar A, Visconti P. Infantile Autism and Mitteleuropa. Turk Pediatri Ars 2018; 53(4): 271-72.

Sayın Editör,

Otizimli çocuklar ilk olarak 1926 yılında Grunya Efimovna Sukhareva (Kiev, 1891 - Moskova, 1981) tarafından tanımlanmış olmasına rağmen, infantil otizmin resmi tarihi, Chaskel Lieb Kanner (1943) (Leo Kanner olarak bilinir) ve Hans Asperger'in (1944) makaleleri ile başlamıştır (1). Kanner, yalnızlık ve tekdüzelik ile belirgin olan klinik tabloyu (DSM-IV-Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabı, 4. Basım) ile uyumlu olarak (izlenen dekadlarda klasik infantil otizm olarak kabul edilmiştir), yaygın gelişim bozuklukları (YGB) bağlamında tarif etmiştir (2). Kanner, ABD vatandaşı olan bir Avusturyalı çocuk psikiyatristi idi. Bin sekiz yüz doksan dört yılında Klekotow'da doğmuştu. Klekotow, o tarihte Avusturya, Macaristan'da bulunuyordu (şimdi Klekotiv, Ukrayna). Berlin'de tıp fakültesinden mezun olmuş ve daha sonra kardiyolog olarak çalışmıştı. Bin dokuz yüz yirmi dört yılında ABD'ye göç etti ve burada Baltimore John Hopkins Üniversitesi'nde çocuk psikiyatrisi ile ilgilendi. Bin dokuz yüz otuz beş yılında çocuk psikiyatrisi ile ilgili ilk İngilizce ders kitabını yayınladı. Ancak, Orta Avrupa'nın bilimsel kültürü ile bağlantısı her zaman belirgin olarak kaldı. Bin dokuz yüz seksen bir yılında Sykesville'de (Maryland, ABD) öldü. Asperger (Viyana, 1906–Viyana, 1980), Kanner tarafından bildirilene benzer, ama temel olarak iki özelliği (entellektüel özürsüzlük olmaması ve atipik olsa da sözel konuşmanın varlığı) ile bundan farklı olan bir klinik durumu (DSM-IV'de her zaman YGB'ler bağlamında olan ve ismini Asperger'den alan Asperger bozukluğu) tanımlamış olan Avusturyalı bir çocuk hekimi idi. DSM-IV'e göre, üç YGB kategorisi daha vardır. Bunlardan birincisi Rett's bozukluğudur. Bu bozukluk, hemen hemen sadece kızları etkiler, otistik özelliklerle birlikte ciddi gelişimsel gerileme ile karakterizedir ve

1966'da Avusturyalı nörolog Andreas Rett (Fürth - Almanya, 1924 – Viyana, 1997) tarafından tanımlanmıştır (3). Günümüzde, bu bozukluğun genetik özelliği onaylanmıştır: en sık nedenler MECP2, CDKL5 ya da FOXP1 genindeki mutasyonlardır. DSM-IV içine alınan diğer bir YGB, Çocukluk Çağı Disintegratif Bozukluğudur. Bu bozukluk, en az iki yıl süre ile normal görünen gelişme dönemi sonrasında hemen hemen bütün gelişimsel işlev alanlarında ciddi gerileme ile belirgindir. Bu bozukluk birçok yönden "Dementia Infantilis" olarak isimlendirilen klinik tabloya benzer. "Dementia Infantilis", 1908'de Avusturyalı bir eğitimci ve özel eğitimin öncüsü olan Theodor Heller (Viyana, 1869-Viyana, 1938) tarafından tanımlanmıştır (4). DSM-IV'e göre beşinci (ve en heterojen) YGB olan alt sınıf [başka şekilde sınıflandırılmayan Yaygın Gelişimsel Bozukluk (PDDNOS)] herhangi bir bilim adamının çalışmaları ile ilişkili değildir. PDDNOS, geriye kalan bir alt sınıftır ve geç başlangıç, atipik ya/ya da eşikaltı belirtiler nedeni ile DSM-IV'ün Otistik Bozukluk için geçerli ölçütlerine uymayan "atipik otizmi" içerir. Bu nedenle, 1994'de yayınlanan DSM-IV'de YGB'lerine ayrılmış bölümde, bir kaç dekad kadar geç olsa da Orta Avrupa'nın bilimsel bağlamında doğmuş olan çeşitli hastalıkların sistematik tanımlanması yapılmıştır.

İki bin on üçte, DSM-5, DSM-IV'ün sözü edilen tanısal alt sınıflarının hepsini silerek, ciddiyet derecesine göre 3 alt gruba ayrılan tek bir kapsamlı sınıfı (Otizm Spektrum Bozukluğu) öne sürmüştür (5). Bizim düşüncemize göre, bu alt gruplara ayırma, bu bozukluğun geniş klinik heterojenitesini yansıtmamaktadır ve bu nedenle, DSM-5 otizm sınıflandırması, düzeltmeler gerektirmektedir. Bu düzeltme çalışmalarına, Avrupa ve Kuzey Amerika dışında dünyanın diğer bölgelerindeki yazarların da katkı sağlayabilmesini umuyoruz.

Annio Posar¹, Paola Visconti²

¹Bologna Üniversitesi, Bologna Nörolojik Bilimler IRCCS Enstitüsü ve Biyomedikal ve Nöromotor Bilimler Anabilim Dalı, Çocuk Nöroloji ve Psikiyatri Birimi, İtalya

²Çocuk Nöroloji ve Psikiyatri Birimi, Bologna Nörolojik Bilimler IRCCS Enstitüsü, İtalya

Çıkar Çatışması: Yazarlar çıkar çatışması bildirmemişlerdir.

Mali Destek: Yazarlar bu çalışma için mali destek almadıklarını beyan etmişlerdir.

Conflict of Interest: The authors have no conflicts of interest to declare.

Financial Disclosure: The authors declared that this study has received no financial support.

Kaynaklar

1. Posar A, Visconti P. Tribute to Grunya Efimovna Sukhareva, the woman who first described infantile autism. J Pediatr Neurosci 2017; 12: 300-1. [CrossRef]

2. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. 4th ed. (DSM-IV). Washington, DC: American Psychiatric Association; 1994.
3. Leonard H, Cobb S, Downs J. Clinical and biological progress over 50 years in Rett syndrome. Nat Rev Neurol 2017; 13: 37-51. [CrossRef]
4. Westphal A, Schelinski S, Volkmar F, Pelphrey K. Revisiting regression in autism: Heller's dementia infantilis. Includes a translation of Über Dementia Infantilis. J Autism Dev Disord 2013; 43: 265-71. [CrossRef]
5. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. 5th ed (DSM-5). Washington, DC: American Psychiatric Association; 2013.

Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Annio Posar
E-posta / E-mail: annio.posar@unibo.it

Geliş Tarihi / Received: 24.05.2018

Kabul Tarihi / Accepted: 13.06.2018

©Telif Hakkı 2018 Türk Pediatri Kurumu Derneği - Makale metnine www.turkpediatriarsivi.com web adresinden ulaşılabilir.

©Copyright 2018 by Turkish Pediatric Association - Available online at www.turkpediatriarsivi.com

DOI: 10.5152/TurkPediatriArs.2018.18065

